

Mesterházy Zsolt (Budapest):

Előszó

A kilencvenes években Tímár Sándor ellátogatott Bretagne-ba. Úgy érezte magát, mintha otthon lenne. Az emléktárgyárosok szakasztott olyan helyi népművészeti tárgyakat árultak, mint otthon Erdélyben vagy Magyarországon. Egyik ámulatból a másikba esvén még sok szavukat is érteni vélte. Később kiderült: jól értette, így nemsokára Írországba utazott immáron kész tervekkel. Ott is a magyarral rokon népet talált. Mire elkészült a könyv (Kelta magyarok, magyar kelták, 1999.), abban 1800 közös szót írt le, kiderült műveltségünk sok-sok párhuzama.

Évekkel később felállítottam egy új elméletet a Kárpát-medencét elérő 60 keleti honfoglalással kapcsolatban. Európa bronzkori anyaga mutatja, hogy nemcsak mi, de az egész földrész is rengeteg keleti bevándorlást kapott (szenvedett el). Egyszer megkértem Tímár Sándort, nézzen körül keleti bevándorlások után kelta mondákban, és lőn: időről időre ott is jöttek valakik hajókkal, és persze mindig megfelelő galibát okozva a helyben lakóknak. Minden valószínűség szerint ezzel az európai etnogenezis leírhatóságának közelébe kerültünk. Köszönet érte.

Ez nem kevesebb, mint az újkőkortól zajló Kárpát-medencei népességkiáramlás nyugat, északnyugat felé kb. Kr.e. ~ 2400-tól folyamatosan keleti jövevényeket olvaszt magába. Emiatt vagyunk a kelták édes testvérei: egy rokon európai alapnépesség 3500 éven át keleti, szintén egymással rokon sztyeppe népepekkel keveredik.